

**UDSKRIFT  
AF  
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG**

---

D O M

Afsagt den 9. februar 2018 af Østre Landsrets 7. afdeling  
(landsdommerne Karen Hald, Gitte Rubæk Pedersen og Lars Holm (kst.)).

7. afd. nr. B-1248-17:

A

(advokat Søren Kroer)

mod

Ankenævnet for Patienterstatningen

(Kammeradvokaten ved advokat Ann Aavild)

dom af 18. maj 2017 (BS 157-1952/2015) er anket af A med påstand som for byretten om, at indstævnte, Ankenævnet for Patienterstatningen, tilpligtes at anerkende, at A er berettiget til yderligere 618.066,91 kr. i erstatning for tabt arbejdstjeneste i anledning af hendes efter klage- og erstatningslovens erstatningsberettigende skade, som hun blev påført i forbindelse med behandling på B den 2. januar 2011 og frem. Subsidiært har A påstået betaling af et mindre beløb fastsat efter landsrettens skøn.

Indstævnte, Ankenævnet for Patienterstatningen, har påstået stadfæstelse.

**Supplerende sagsfremstilling**

Retslægerådets erklæring af 24. november 2016 er sålydende:

”Spørgsmål 1:

*Retslægerådet anmodes om at beskrive A nuværende helbredstilstand i forhold til den venstre ankel?*

Hvis Retslægerådet afgrænser ”nuværende” til de senest beskrevne gener i de lægelige akter, har sagsøger klaget over venstresidige ankelsmerter og indskrænket bevægelighed.

Spørgsmål 2:

*Der er i sagen parterne imellem enighed om, at A med optimal behandling havde undgået dannelsen af pseudoartrose i bruddet, og en forlængelse af sygeperioden, herunder reoperation 8. marts 2012.*

*Retslægerådet bedes i forlængelse heraf oplyse, hvilke gener A erfaringsmæssigt ville have haft, såfremt behandlingsforløbet var sket uden ovenstående komplikation?*

Spørgsmålet er dels hypotetisk og dels generelt, og det lader sig ikke umiddelbart besvare i den stillede form. Det vil dog være forventeligt med ankelsmerter ved belastning og nedsat bevægelighed efter et forskudt ankelledsbrud, som beskrevet hos sagsøger. Desuden vil der være svært forøget risiko for udvikling af slidgigt med forværring af smerterne i form af hvilesmerter.

Spørgsmål 3:

*Retslægerådet bedes i forlængelse af besvarelse af spørgsmål 2 oplyse, hvad der efter Retslægerådets opfattelse er den forventede sygeperiode for et sædvanligt behandlingsforløb af et dobbeltsidigt ankelbrud med svær bruskskade på rullebens knoglen, som det i sagen beskrevne?*

Spørgsmålet er vanskeligt at besvare, da Retslægerådet ikke udtaler sig om årsager til eller længden af sygemelding. Retslægerådet kan dog oplyse, at der ved forskudte ankelbrud, som beskrevet hos sagsøger, normalt vil være en periode med 6 ugers immobilisering i gips eller lignende bandage efterfulgt af træning i en periode på typisk 4 - 6 uger for at genvinde gangfunktionen.

Spørgsmål 4:

*Det fremgår af sagens akter, at A i dag har smertegener, hvilket bl.a. er beskrevet i anmeldelse i bilag 6. Retslægerådet bedes oplyse, hvorvidt de i sagen omtalte smertegener med overvejende sandsynlighed kan tilskrives følger af A grundlidelse, eller den anerkendte patientskade beskrevet i spørgsmål 2, eller eventuelt en kombination af grundlidelsen og behandlingsskaden?*

Retslægerådet finder, at de i bilag 6 beskrevne ankelsmerter kan tilskrives en kombination af sagsøgers grundtraume med operation plus de efterfølgende operationer. Retslægerådet finder ikke, at de beskrevne smerter andre steder i kroppen kan forklares ud fra ankellidelsen.

Spørgsmål 5:

*Retslægerådet bedes oplyse, hvilke forventelige følger en patient, som A ville have haft ved et sædvanligt behandlingsforløb for et dobbeltsidigt ankelbrud med svær bruskskade på rullebens knoglen, som det i sagen beskrevne.*

*Retslægerådet bedes om muligt oplyse, hvilke forventelige funktionsindskrænkninger der ville være ved et sædvanligt behandlingsforløb af denne grundsygdom?*

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 2.

Spørgsmål 6:

*Retslægerådet bedes oplyse, om A efter Retslægerådets opfattelse blev påført varige mén herunder oplyse, om disse alene kan tilskrives grundsygdommen eller alene patientskaden, eller eventuelt en kombination af begge?*

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 2 og 4. Retslægerådet finder, at sagsøgers gener primært skyldes grundtraumet og kun i beskeden grad den forsinkede behandling af knoglebrud ved indvendige ankelkno.  
..."

A har for landsretten fremlagt brev af 4. januar 1989 fra C der bekræfter en aftale om ansættelse senest pr. 15. februar 1989 som sekretær på fuld tid til en løn på 18.500 kr. pr. måned med tillæg af pensionsbidrag på 1.000 kr.

Det er for landsretten oplyst, at A erhvervsevnetab som følge af grundskaden efter forhandling med D forsikringsselskab er fastsat til 25 %.

### **Forklaringer**

Der er for landsretten afgivet supplerende forklaring af A der har forklaret blandt andet, at hun var ansat hos E i fire år, primært som projektsekretær. Hun begyndte som vikar og fik derpå fastansættelse. Forud herfor havde hun i tre måneder et sygevikariat i F, og forud herfor havde hun ansættelse i nogle uger som korrekturlæser. Forud for det var hun i ca. tre år tilknyttet G, hvor hun arbejdede med flygtninge. Dette arbejde var ikke kun stillesiddende, idet hun udover administrative opgaver også deltog i hospitalsbesøg, syning af lejligheder ved fraflytning mv. Hun har ikke på noget tidspunkt gået ledig i lang tid mellem sine forskellige ansættelser.

Det meste af arbejdet i E var stillesiddende, men naturligvis gik hun rundt på arbejdspladsen. Hendes indtjening i E var ikke usædvanlig høj, men den var pæn. Hen-

des opsigelsesvarsel i E var på tre måneder. Efter at hun var opsagt, søgte hun arbejde blandt andet ved flere vikarbureauer, heriblandt H, nu H

I den første periode efter faldet havde hun svært ved at gå og havde behov for hjælp til det meste. Der gik seks uger, før hun overhovedet vovede sig ud i opgangen. Hun havde også smerter. Efter den 25. april 2012 blev hun ved med at have ondt, selvom det af lægejournalen kan se ud til, at hun da var fri for gener eller smerter fra patientskaden. Hendes nuværende smerter er lokaliseret til indersiden af anklen. Hun har på I fået en second opinion, og hun er blevet opereret flere gange på ny på B

Hun gik på efterløn, fordi hun følte sig presset i sygedagpengesystemet. Hun troede egentlig ikke, at det kunne lade sig gøre, når hun var sygemeldt, men en sagsbehandler kunne se, at hun havde det dårligt med at skulle overgå til kontanthjælp, og hendes læge bakkede op om, at hun skulle have efterløn. Det får hun fortsat. Hun har på intet tidspunkt efter skaden haft arbejde.

### **Procedure**

Parterne har for landsretten gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

A har præciserende gjort gældende, at der skal ydes erstatning for tabt arbejdsfortjeneste fra den 1. august 2011 til den 24. maj 2014. Ankenævnet for Patienterstatningen har således stadfæstet afgørelsen af 30. september 2014 herom fra Patienterstatningen.

Ankenævnet for Patienterstatningen har præciserende gjort gældende, at den tilkendte erstatning vedrører perioden fra den 1. august 2011 til den 24. maj 2014. Der er ikke grundlag for at tilkende yderligere, da A gener efter den 25. april 2012 for en betydelig dels vedkommende har skyldtes hendes grundlidelse, der under alle omstændigheder ville have medført uarbejdsdygtighed og dermed tabt arbejdsfortjeneste.

### **Landsrettens begrundelse og resultat**

A pådrog sig ved sit fald foran D den 31. december 2010 et alvorligt og svært forskudt ankelbrud. I forbindelse med den efterfølgende hospitalsindlæggelse og behandling blev hun desuden påført en patientskade, idet et yderligere knogle-

brud ved den indvendige ankelkno blev behandlet for sent. Patientskaden er anerkendt, og A er tilkendt 106.735 kr. i erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i anledning af denne skade. Sagen drejer sig om, hvorvidt A har krav på et yderligere beløb i erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i anledning af patientskaden.

Ved afgørelsen af 1. juli 2015 fandt Ankenævnet for Patienterstatningen, at der ikke var grundlag for at tilkende A yderligere erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Ved afgørelsen vurderede ankenævnet blandt andet, at en betydelig del af A gener efter den 25. april 2012 skyldtes grundlidelsen i form af det komplicerede traume og følgerne af dette. For at tilsidesætte denne afgørelse skal der foreligge et sikkert grundlag, og bevisbyrden herfor påhviler A

Retslægerådet har i besvarelsen af spørgsmål 4 anført, at Retslægerådet finder, at de af A beskrevne ankelsmerter i sin anmeldelse af patientskaden kan tilskrives en kombination af hendes grundtraume med operation plus de efterfølgende operationer. Retslægerådet har endvidere i besvarelsen af spørgsmål 6 anført, at Retslægerådet finder, at A gener primært skyldes grundtraumet og kun i beskeden grad patientskaden.

På denne baggrund og efter indholdet af sagens lægelige oplysninger i øvrigt finder landsretten ikke grundlag for at tilsidesætte ankenævnets vurdering, hvorefter en betydelig del af A gener i perioden frem til den 24. maj 2014 må henføres til hendes grundlidelse i form af det komplicerede traume og følgerne af dette.

Da patientskaden indtraf, var A ledig og arbejdssøgende. Selvom hun har forklaret, at hun aldrig tidligere har haft problemer med at finde ny beskæftigelse til en pæn løn, finder landsretten det efter bevisførelsen ikke bevist, at hun med grundlidelsen kunne have opnået en højere løn end den, der danner grundlag for det beløb, som hun allerede har modtaget i erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i anledning af patientskaden. Landsretten tiltræder derfor, at A ved det udbetalte beløb er fuldt ud kompenseret for den uarbejdsdygtighed og det deraf følgende tab af arbejdsfortjeneste, der følger af patientskaden.

Landsretten stadfæster med denne begrundelse byrettens dom.

A skal betale sagsomkostninger for landsretten til Ankenævnet for Patienterstatningen med i alt 47.000 kr. Beløbet dækker udgifter til advokatbistand inkl. moms. Ved fastsættelsen af beløbet er der ud over sagens værdi taget hensyn til dens forløb og udfald.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal A betale 47.000 kr. til Ankenævnet for Patienterstatningen.

Det idømte skal betales inden 14 dage efter denne doms afsigelse.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

(Sign.)

— — —

**Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 09-02-2018**

J

**Souschef**